

hvad jo ogsaa stete ved 2den Behandling, hvorfor i Alverden saa ikke foreslaa Forslaget negtet? Men at gjøre det, som den ærede Ordfører gjør, at nedsette Gagerne gennemgaaende og saa sige, at der er en Lønningsforbedring, det er det, jeg har tilladt mig at imødegaa, og gjentagende maa imødegaa, hver Gang det kommer frem. Den ærede Ordfører fortalte nu, hvad det var for Tilbud, han havde gjort den høitærede Minister, og de Herrer, som have fulgt den udsørlige Fremstilling, maa jo have set, at det, den ærede Ordfører vil have, er, at denne Nedsettelse med 5 Procent i Gagerne, som blev vedtagen ved 2den Behandling, skulde blive staaende, og saa vilde han give noget mere Alderstillaag, end der nu gives. Det var det, det ærede Medlem tilbød, og saa mulig kongelig Ubnaevnelse for Fyringenieuren, lyktes det, saa har det ærede Medlem gennemført en Lov, som virkelig nedsetter Gagerne for de Vedkommende, dog saaledes, at de ere henvisne til fremtidig at faae lidt større Alderstillaag, og det kunde jo være et meget rart Standpunkt, hvis det ærede Medlem ønskede at føre saadanne Nedsettelses igjennem paa de nuværende Gager, men det er et Standpunkt, jeg tillader mig at fraraade. Jeg kan ikke komme bort fra, at det Forslag, som foreligger fra vor Side, er overmaade beskedent, og der er ingen væsentlig Forskielse deri. Jeg har allerede tilladt mig at sige, hvor der kan ligge en ubetydelig Forbedring. Jeg kan ikke komme bort fra det, at de af Mindretallet stillede Ændringer bør vedtages som Helhed, hvis jeg skal slutte mig til Loven. Tredde Medlemmer sige nu, at de ville stemme for nogle af vore Ændringsforslag og imod andre. Det er mig naturligtvis hjært, naar ærede Medlemmer ville stemme for Noget af det, jeg har været med til at foreslaa, og den Behreidelse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kom med, at det foreligger uklart, rammer ikke os, Mindretallet, men den kan ramme de ærede Medlemmer, som indirekte, ved ikke at være med, have udtalt sig imod de opstillede Forslag og nu direkte sige, at de ville stemme for nogle af dem. Jeg siger, at det skal være mig hjært, om ærede Medlemmer ville stemme for nogle af disse Ændringsforslag, men jeg vil dog for mit Vedkommende sige, at hvis De ikke stemme for alle de opstillede Forslag, tillægger jeg ikke det, at de stemme for nogle af dem, nogen videre venstabelig Betydning, idet jeg antager de ville se, om de ikke ved at vedtage nogle af disse Forslag kunne faae Loven i en saadan Skikkelse, at den kan være acceptabel. Efter min Mening er den i saa Fald ikke acceptabel. Jeg kan kun udtale min og Mindretallets Mening. Nu optræde de Herrer med Behreidelse mod os, fordi vi sige: Her er det, vi ønske, og som vi kunne gaa ind paa, og ved forrige Behandling optraadte de imod os, fordi vi sagde, at vi holdt paa Ministerens Forslag, og jeg vil endnu sige,

at det ogsaa er det, vi helst vilde have. Nu behreider man os, at vi have stillet Ændringsforslag og siger: Vel have I stillet Ændringsforslag, men de maa ikke være alvorlig mente; naar I kunne faae to Kreddele af dem, skulle I være fornøiede og tage imod Loven. Jeg siger, at det, vi have lagt paa Bordet, er et Tilbud fra vor Side som jeg ønske taget som en Helhed. Om ærede Medlemmer ville stemme for Noget af det, bliver deres Sag, men jeg betragter Tilbudet som i sin Helhed faldet, naar det ikke modtoges i sin Helhed. Jeg tror, at det er en aldeles sædvanlig Forhandlingsmaade, og jeg tror, den er langt mere loyal ligeoverfor Modstandere, end at opstille Noget, som ikke er ment. Hvis vi havde stillet en 5-6 Forslag paa Pus, om hvilke vi sagde, de fem kunne I forkaste, vi have opstillet Noget til at slaa af paa, det gjør ikke Noget, om de ikke alle vedtages, vi ville nøies med, hvad vi kunne faae, saa skulde vi have hørt Løier, saa kunde de Herrer have faldet over os med den Erklæring, hvorfor opstille I Noget, som I ikke mene? Derfor har jeg ment, at vi kun burde opstille det, som vi ansaa for Minimum, thi vi staa jo ved Lovforslagets 3die og endelige Behandling i Folkethinget. Derfor tror jeg, at det er et fuldkommen rigtigt og forparligt Standpunkt, vi have indtaget, og jeg tillader mig at tro, at der ikke er mindste Grund til at komme med Behreidelser ligeoverfor os, thi vi have gjort et Tilbud, som vi staa ved. Nu at vise Sagen tilbage til Lønningsudvalget, vil jeg anse for unyttigt.

Ordføreren (Lauber): Nu have vi hørt et Svar fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Snærsklen). Det lægger jeg imidlertid meget ringe Vægt paa, thi jeg opfatter ikke dette som en Forhandling mellem Mindretallet og Hlertallet, men jeg opfatter det som en Forhandling mellem Thinget og Ministeren. Vi have ikke hørt fra den høitærede Minister nogen Ytring om, hvorvidt han vilde gaa ind paa eller ikke gaa ind paa det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) antydede, undtagen forsaavidt vi skulle slutte af hans Laissheds, at han henholder sig til sit Tidligere og ikke vil modtage Loven paa andre Betingelser end dem, som det ærede Mindretal har foreskrevet. Jeg veed ikke, om jeg tager feil deri, — hvis jeg ikke tager feil deri, er jeg enig med den ærede Ordfører for Mindretallet dert, at det vilde være unyttigt at vise Sagen tilbage til Udvalget som antydet eller foretage noget som helst Videre i denne Sag. Jeg vil i saa Tilfælde, hvad jeg har begyndt med at gjøre, og hvad jeg har gjort, hver eneste Gang jeg har hørt Ordet, anbefale, at man stemmer imod alle Mindretallets Ændringsforslag; thi det vilde være høist urigtigt, om Thinget som saadant vilde gjøre Tilbud paa Til-